

C-671/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. november 13.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. november 8.

Az elsőfokú eljárás felperese:

M

Az elsőfokú eljárás alperese:

Lietuvos bankas

Az alapeljárás tárgya

Az alapügy tárgyát a litván nemzeti bank pénzügyipiac-felügyeleti hatósága által hozott határozat és az intézkedések megtételére való kötelezés megsemmisítése képezi.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2015/849 irányelv 59. cikkének értelmezése; az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 59. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint amennyiben az illetékes nemzeti hatóság egyetlen ellenőrzés során a 2015/849 irányelv 59. cikke (1) bekezdésének

a)–d) pontja szerinti különböző követelménycsoportok megsértéseit állapítja meg, úgy e jogsértések mindegyike különálló rendszeres jogsértésnek minősül, és e jogsértések mindegyike külön bírsággal sújtható, figyelembe véve a 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jogszabályban meghatározott maximális bírságot?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 59. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint amennyiben az illetékes nemzeti hatóság egyetlen ellenőrzés során a 2015/849 irányelv 59. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontja szerinti azonos követelménycsoport megsértéseit állapítja meg, úgy e jogsértések mindegyike különálló rendszeres jogsértésnek minősül, és e jogsértések mindegyike külön bírsággal sújtható, figyelembe véve a 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jogszabályban meghatározott maximális bírságot?

3) Ha a fenti kérdések legalább egyikére igenlő választ kell adni, akkor milyen szempontokat kell figyelembe venni annak megállapítása során, hogy rendszeres-e a 2015/849 irányelv 59. cikke szerinti jogsértés?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és a Bíróság hivatkozott ítélezési gyakorlata

A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 141., 73. o.; a továbbiakban: 2015/849 irányelv) (59) preambulumbekkezdése, valamint 5. és 59. cikke.

2013. október 24-i Bizottság kontra Olaszország ítélet (C-151/12, EU:C:2013:690, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

2012. február 14-i Flachglas Torgau ítélet (C-204/09, EU:C:2012:71, 60. pont).

2019. április 30-i Olaszország kontra Tanács (A földközi-tengeri kardhal halászati kvótája) ítélet (C-611/17, EU:C:2019:332, 111. pont).

2020. március 26-i ERG és társai ítélet, (C-496/18 és C-497/18, EU:C:2020:240, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

2022. május 12-i U.I. (Közvetett vámjogi képviselő) ítélet (C-714/20, EU:C:2022:374, 59–61. pont).

Nemzeti jogi háttér

A Litván Köztársaságnak (a 2018. június 30-i XIII-1440. sz. törvénnyel módosított) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséről szóló törvénye (a továbbiakban: a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni

küzdelemről szóló törvény) 2. cikkének (7) bekezdése, 9. cikkének (1), (13), (14), (16) és (17) bekezdése, 10. cikkének (1) bekezdése, 11. cikke (1) bekezdésének 4. pontja és (3) bekezdése, 14. cikke (1) bekezdésének 4. pontja, (3) bekezdésének 2. és 3. pontja, (5) bekezdése, 16. cikkének (2) bekezdése, 22. cikkének (1) és (2) bekezdése, 29. cikke (1) bekezdésének 2., 3., 4., 8., 9., 10. pontja, (2) bekezdése, (3) bekezdésének 4. pontja és (7) bekezdése, 34. cikke, valamint 39. cikke (1) bekezdésének 2. pontja.

A Litván Köztársaságnak (a 2018. december 20-i XIII-1854. sz. törvénnyel módosított) a litván nemzeti bankról szóló törvénye (a továbbiakban: a litván nemzeti bankról szóló törvény) 43³. cikkének (7)–(10) bekezdése.

A litván nemzeti bank igazgatótanácsának 2018. július 10-i 03-126. sz. határozatával jóváhagyott, a bírságok kiszámítására irányuló eljárásra vonatkozó szabályzat (a továbbiakban: eljárási szabályzat) 18.1. pontja.

A litván nemzeti bank igazgatótanácsának 2015. február 12-i 03-17. sz. határozatával jóváhagyott, a pénzmosás és/vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséről a pénzügyi piaci szereplőknek szóló utasítás (eredeti változat, a továbbiakban: utasítás) 4., 30., 31.3.4. és 33. pontja.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A litván nemzeti bank pénzügyipiac-felügyeleti hatóságának igazgatója által a „Szankció alkalmazása az M-mel szemben” tárgyban hozott 2020. november 13-i határozata (a továbbiakban: megtámadott határozat) megállapítja, hogy az M felperes (a továbbiakban: felperes), egy elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény és az utasítás nyolc rendbeli megsértését követte el. A vizsgált időszak a 2019. április 1. és 2020. március 31. közötti időszak.
- 2 Megállapítást nyert, hogy a felperes a vizsgált időszakban nem alakított ki a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésére szolgáló eljárást valamennyi tevékenysége tekintetében, és nem végezte el valamennyi tevékenysége pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatának értékelését, valamint hogy a felperes által kialakított és bevezetett ügyfélkockázat-értékelési eljárások nem tették lehetővé az ügyfelek kockázati csoportokba történő megfelelő besorolását, és ennek következményeként a felperes megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 29. cikke (1) bekezdésének 2. pontja, (3) bekezdésének 4. pontja és (7) bekezdése, valamint az utasítás 4. és 30. pontja szerinti követelményeket (1. jogsértés).
- 3 Az ügyfelek felperes általi távoli azonosítása jelentős mértékben hibás volt, a felperes téves azonosítást végzett egyes természetes személy ügyfelei tekintetében, és ezért megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 9. cikkének (1) bekezdése, 10. cikkének (1) bekezdése,

11. cikke (1) bekezdésének 4. pontja és (3) bekezdése szerinti követelményeket (2. jogsértés).
- 4 Megállapítást nyert, hogy a felperes nem biztosította a fokozott ügyfél-azonosítás megfelelő alkalmazását a magasabb kockázatú ügyfelek esetében, és ezért megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 14. cikke (1) bekezdésének 4. és 5. pontja szerinti követelményeket. A felperes nem szerezte meg egy vezető tisztségviselő jóváhagyását, mielőtt üzleti kapcsolatot létesített volna egy kiemelt közszereplővel; a felperes nem tette meg a megfelelő intézkedéseket az üzleti kapcsolatban vagy ügyletben érintett vagyoni és pénzeszközök forrásának azonosítása érdekében, és ezért megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 14. cikke (3) bekezdésének 2. és 3. pontja szerinti követelményeket (3. jogsértés).
  - 5 A felperesnek az ügyfelek azonosítására és személyazonosságuk ellenőrzésére vonatkozó eljárásai nem biztosították, hogy az ügyfél üzleti kapcsolatának célja és jellege minden esetben világos és érthető legyen, és a felperes nem mindig tett eleget megfelelően arra vonatkozó kötelezettségének, hogy megismerje az ügyfél mint jogi személy üzleti tevékenységének jellegét, és így megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 9. cikkének (13) és (14) bekezdése szerinti követelményeket (4. jogsértés).
  - 6 Megállapítást nyert, hogy a felperes a vizsgált időszakban nem tette megfelelően naprakésszé az ügyfél- és kedvezményezettazonosító adatokat, megsértve ezzel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 9. cikkének (17) bekezdését és 29. cikke (1) bekezdésének 8. pontját, valamint az utasítás 33. pontját (5. jogsértés).
  - 7 Megállapítást nyert, hogy a felperes nem biztosította, hogy az üzleti kapcsolat keretében megkötött ügyletek összhangban álljanak az ügyfél üzleti és kockázati profiljával. Mivel nem került sor az ügyfél ügyleteinek és fizetési műveleteinek átfogó elemzésére, a felperes nem rendelkezett elegendő ismerettel az ügyfél magatartásáról ahhoz, hogy megfelelően azonosítani tudja a gyanús ügyleteket és műveleteket, és a felperes ezért megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 9. cikkének 16. bekezdése szerinti követelményt. A felperes által az ügyfélkapcsolatok és ügyletek nyomon követése céljából bevezetett intézkedések elégtelenek voltak a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok megfelelő kezeléséhez, és ennek következményeként megsértették a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 29. cikke (1) bekezdésének 3. pontját és 16. cikkének (2) bekezdését (6. jogsértés).
  - 8 A felperes belső kontrolljai és eljárásai nem minden esetben biztosították a nemzetközi pénzügyi szankciók és korlátozó intézkedések követelményeinek megfelelő végrehajtását, és a felperes ezért megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 29. cikke

(1) bekezdésének 4. pontja és az utasítás 31.3.4. pontja szerinti követelményeket (7. jogsértés).

- 9 Megállapítást nyert, hogy a vizsgált időszakban a felperes nem jelölte ki az irányító testület azon tagját, aki felelős a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvényben meghatározott pénzmosás- és terrorizmusfinanszírozás-megelőzési intézkedések végrehajtásáért, és ezzel megsértette a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 22. cikkének (1) bekezdése szerinti követelményt. A felperesnek a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésével kapcsolatos belső kontrollja nem volt kellően hatékony, a felperes nem rendelkezett elegendő humán erőforrással, és nem ellenőrizte megfelelően a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével kapcsolatos folyamatokat, valamint a képzés megszervezésében feltárt hiányosságok miatt a pénzmosás- és terrorizmusfinanszírozás-megelőzési intézkedéseket végrehajtó személyzet nem volt megfelelően tájékoztatva a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére vonatkozó követelmények fontosságáról, illetve szerepéről és felelősségéről, ami a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 22. cikke (2) bekezdésének, valamint 29. cikke (1) bekezdése 9. és 10. pontjának megsértéséhez vezetett (8. jogsértés).
- 10 Az alperes, a litván nemzeti bank (a továbbiakban: alperes) nyolc bírságot szabott ki a megállapított jogsértések miatt (az 1–3., a 6. és a 7. jogsértés esetében egyenként 55 000 euró összegben, a 4. és az 5. jogsértés esetében egyenként 35 000 euró összegben, a 8. jogsértés esetében pedig 25 000 euró összegben).
- 11 Az alperes i. a litván nemzeti bankról szóló törvény 43³. cikke (10) bekezdésének rendelkezései és ii. az eljárási szabályzat alapján számította ki a bírságok összegét. Úgy ítélte meg, hogy az 1–7. jogsértés súlyos és rendszeres volt. Az alperes a litván nemzeti bankról szóló törvényben meghatározott maximális bírságnak (5 100 000 euró, mivel az intézmény éves bruttó árbevételének 10%-a nem érte el az 5 100 000 eurót) megfelelően számította ki az egyes bírságokat. A súlyosnak tekintett 1., 2., 3., 6. és 7. jogsértés esetében az alperes a bírság maximális összegének 30%-ában, a kevésbé súlyosnak tekintett 4., 5. és 8. jogsértés esetében pedig a bírság maximális összegének 20%-ában állapította meg a bírságok alapösszegét. Az alperes csökkentette a bírságok ezen alapösszegeit, mivel úgy ítélte meg, hogy azok aránytalanul magasak a felperes bruttó bevételéhez képest, és hogy az alacsonyabb bírságok is hatékonyan előznék meg a jogsértéseket.
- 12 A felperes keresetet indított a megtámadott határozattal szemben az elsőfokú bíróság előtt. 2021. szeptember 21-i határozatával az elsőfokú bíróság részben helyt adott a felperes keresetének, és a bírságot 200 000 euróra csökkentette, de elutasította a felperes azon érvét, hogy az ügyben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény egyetlen rendszeres megsértését kellett volna megállapítani.

- 13 A felperes ezt követően fellebbezést nyújtott be az elsőfokú bíróság ítéletével szemben, amelyben azt kérte, hogy a másodfokú bíróság i. helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes keresetét elutasító részét, és ii. teljeskörűen adjon helyt a felperes elsőfokú keresetben előterjesztett érveinek. A fellebbezési eljárásban az alperes azt kérte, hogy a másodfokú bíróság i. helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét, és ii. utasítsa el a felperes fellebbezését.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 14 A felperes álláspontja szerint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikke értelmében a jogsértések vagy súlyosnak, vagy rendszeresnek minősülnek. A felperes szerint több súlyos jogsértés esetén egyetlen rendszeres jogsértést kell megállapítani, és egy rendszeres jogsértés tekintetében csak egy bíróság szabható ki, amelynek maximális összegét a törvény határozza meg (a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 39. cikke (1) bekezdésének 2. pontja). A felperes úgy véli továbbá, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikkének szó szerinti értelmezése szerint a követelmények egy csoportja (például az ügyfél és a kedvezményezett azonosítására vonatkozó, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 9–15. cikkében meghatározott követelmények) megsértésének esetei egyetlen súlyos jogsértést képeznek. A felperes ezen túlmenően kifejti, hogy a megtámadott határozat a több bíróság kiszabása miatt sérti a *ne bis in idem* elvét. Mivel a jogsértést nem egyetlen rendszeres jogsértésnek tekintették, több bíróság kiszabására került sor ugyanazon cikk hasonló követelményeinek megsértése miatt.
- 15 Az alperes a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 39. cikke (1) bekezdésének 2. pontjára hivatkozva azzal érvel, hogy a pénzügyi intézménnyel szemben bíróság szabható ki a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény legalább egy súlyos megsértése miatt, a rendszeres jogsértés esetében azonban nem létezik hasonló rendelkezés, és ezért a jogsértés csak akkor tekinthető rendszeresnek, ha a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikkének (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően e törvény további megsértéseire is sor került. Az alperes megjegyzi, hogy a 2015/849 irányelv rendelkezéseinek célja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére vonatkozó követelmények szigorítása volt az európai unióbeli pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, valamint az azok által a gazdaságra és a pénzügyi rendszerre gyakorolt káros hatások minimalizálása érdekében. Az alperes szerint több súlyos pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási jogsértés egyetlen súlyos jogsértésként vagy egyetlen rendszeres jogsértésként való kezelése főszabály szerint összeegyeztethetetlen lenne a 2015/849 irányelv említett célkitűzéseivel. Az alperes szerint ebben az esetben a több pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási jogsértést elkövető pénzügyi intézményeknek az lenne az érdekük, hogy e jogsértéseket a hatóságok rendszeresnek tekintsék, és e

jogsértések miatt egyetlen szankcióval sújtsák őket. Az alperes úgy véli továbbá, hogy több különböző jogsértés egyetlen jogsértésként való kezelése lehetetlenné tenné a szankció egyéniesítését, és hogy az egyes jogsértések miatt kiszabott bírságok egyéniesítésének hiánya (az egyes jogsértések időtartamának, súlyosságának és egyéb körülményeinek figyelmen kívül hagyása, valamint egy konkrét bírság megjelölésének hiánya) azt jelentené, hogy nem lenne lehetőség megfelelő védekezésre.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a 2015/849 irányelv 59. cikkének (1) bekezdésében, (2) bekezdésének e) pontjában és (3) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezések szerint az 59. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott követelmények súlyos, ismétlődő, rendszeres vagy e módokat ötvöző megsértése esetén legalább 5 000 000 euró összegű vagy a teljes éves árbevétel 10%-ával egyenértékű maximális közigazgatási pénzbírság szabható ki a pénzügyi intézménnyel szemben.
- 17 A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 39. cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében (ha a bruttó éves árbevétel 10%-a nem éri el az 5 100 000 eurót) a litván nemzeti bank jogosult 2000 eurótól 5 100 000 euróig terjedő összegű bírságot kiszabni a pénzügyi intézménnyel szemben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény megsértése miatt, amennyiben a pénzügyi intézmény rendszeresen megsérti az említett törvényt, vagy e törvény tekintetében egyetlen súlyos törvénysértést követ el, vagy a törvénysértés miatti szankciókiszabás időpontjától számított egy éven belül ismételten megsérti a törvényt. Meg kell jegyezni, hogy az e rendelkezésben szereplő „amennyiben valamely pénzügyi intézmény [...] rendszeresen megsérti a jelen törvényt, vagy a jelen törvény tekintetében egyetlen súlyos törvénysértést követ el” fordulat eltér a 2015/849 irányelv 59. cikkének (1) bekezdésében szereplő „a kötelezett szolgáltatók súlyosan, ismétlődően, rendszeresen vagy e módokat ötvözve megsértik” fordulat megfogalmazásától, mivel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 39. cikke (1) bekezdésének 2. pontja a jelen törvény tekintetében elkövetett „egyetlen súlyos törvénysértés[re]” hivatkozik. Ezért felmerül a kérdés, hogy a jelen esetben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 39. cikke (1) bekezdésének 2. pontja megfelelően ülteti-e át a 2015/849 irányelv 59. cikkét, és hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 39. cikke (1) bekezdése 2. pontjának alperes általi értelmezése összeegyeztethető-e a 2015/849 irányelv 59. cikkével.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a 2015/849 irányelv 59. cikkének (1) bekezdése olyan esetekre vonatkozik, amelyekben súlyosan megsértik az a)–d) pontban meghatározott követelménycsoportokat, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikke

(1) bekezdésének 1–3. pontja pedig a súlyos jogsértést a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény többek között a 2015/849 irányelv 59. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott követelményeket átültető rendelkezéseinek megsértéseként határozza meg, anélkül, hogy meghatározná az ilyen jogsértés bármely más minőségi vagy mennyiségi elemét; a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikke (1) bekezdésének 4. pontja olyan esetként határozza meg a súlyos jogsértést, amikor a pénzügyi intézmény nem alakította ki az e törvény 29. cikkében említett belső kontrolleljáráásokat.

- 19 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy véleménye szerint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikke (2) bekezdésének 2. pontjában szereplő „több követelménycsoportra kiterjedő jogsértések egyidejű megállapítása esetén [...]” megfogalmazás arra utal, hogy egy rendszeres jogsértés e rendelkezéssel összhangban történő megállapításához szükség van annak megállapítására, hogy az e rendelkezésben meghatározott követelménycsoportok közül többnek a megsértésére is sor került. Ugy tűnik azonban, hogy a 2015/849 irányelv 59. cikkének (1) bekezdése nem követeli meg, hogy ahhoz, hogy a jogsértés rendszeresnek minősüljön, szükségszerűen annak több követelménycsoportra való kiterjedését kelljen megállapítani, amint azt a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikke (2) bekezdésének 2. pontja előírja. A nemzeti bíróság megjegyzi, hogy a jelen esetben az alperes a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 34. cikke (2) bekezdésének 2. pontja szerinti i. több különböző követelménycsoport megsértéseit és ii. egy követelménycsoport ismétlődő megsértéseit állapította meg, és kezelte azokat különálló rendszeres jogsértéseként, amelyeket külön bírságokkal sújtott.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény azon rendelkezései, amelyek megsértését a megtámadott határozat megállapította, a 2015/849 irányelv különböző rendelkezéseit ültetik át. A 3. jogsértés megállapítása során például többek között a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 14. cikke (3) bekezdésének a 2015/849 irányelv 20. cikkének vonatkozó rendelkezéseit átültető 2. és 3. pontja megsértésének megállapítására került sor. A 4. jogsértés tekintetében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 9. cikkének a 2015/849 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontját átültető (13) és (14) bekezdése megsértésének megállapítására került sor. A 6. jogsértés megállapítása során többek között a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló törvény 16. cikkének a 2015/849 irányelv 33., 34. és 35. cikkét átültető (2) bekezdésével kapcsolatos jogsértés megállapítására került sor.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a 2015/849 irányelv szövege nem tartalmazza a rendszeres vagy súlyos jogsértés fogalmának pontos meghatározását, és hogy a 2015/849 irányelv 5. cikke szerint „[a] pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv

hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak, vagy hatályban tarthatnak, az uniós jog keretein belül”. A 2015/849 irányelv 59. cikkének (4) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy „[a] tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy a (2) bekezdés a)–d) pontjában említetteken túl egyéb típusú közigazgatási szankciókat szabjanak ki, vagy a (2) bekezdés e) pontjában és a (3) bekezdésben említett összegeket meghaladó közigazgatási pénzbírságot vessenek ki”. A tagállamok tehát bizonyos mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek azt illetően, hogy az uniós jog által meghatározott kereteken belül szigorúbb rendelkezéseket fogadjanak el. Kétséges azonban, hogy a 2015/849 irányelv e rendelkezései úgy értelmezhetők-e, hogy mérlegelési mozgástérrel biztosítanak a tagállamok számára azt illetően, hogy olyan nemzeti jogi rendelkezéseket fogadjanak el, amelyek alapján a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nemzeti hatóság több bírságot is kiszabhat az ugyanazon ellenőrzés során feltárt jogsértések tekintetében, minnek körében minden egyes bírságot a nemzeti jogban meghatározott felső határnak (a jelen esetben 5 100 000 euró) megfelelően számítanak ki, ha a 2015/849 irányelv 59. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott követelmények megsértésének megállapítására kerül sor.

- 22 Mivel a 2015/849 irányelv 59. cikkének (1) bekezdése olyan esetekre vonatkozik, amelyekben „súlyosan, ismétlődően, rendszeresen vagy e módokat ötvözve megsértik a[z említett rendelkezés a)–d) pontjában] előírt követelményeket”, az 59. cikk (3) bekezdésének a) pontja pedig úgy rendelkezik, hogy a tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben az érintett kötelezett szolgáltató hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, legalább 5 000 000 euró összegű vagy a teljes éves árbevétel 10%-ával egyenértékű maximális közigazgatási pénzbírság is alkalmazható legyen, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a 2015/849 irányelv 59. cikkének (1) bekezdésében említett jogsértés megállapítása esetén e jogsértés egyetlen közigazgatási pénzbírsággal sújtható, amelynek maximális összegét a 2015/849 irányelv 59. cikke (3) bekezdésének a) pontja határozza meg. Ha külön bírságokat lehetne kiszabni a 2015/849 irányelv 59. cikkének (1) bekezdésében említett jogsértések minden egyes egyidejű elkövetése tekintetében, akkor az egyidejűleg kiszabható bírságok teljes maximális összege többszöröse lehetne a 2015/849 irányelv 59. cikke (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott maximális bírságnak, és kérdéses, hogy egy ilyen helyzet összhangban állna-e a jogbiztonság és az arányosság elvével.